

**ЧУДОМИР
СЛЕДИ ОТ ДРЕВНА КУЛТУРА
ИЗ ОКОЛИЯТА НИ**

chitanka.info

При каптиране минералните извори при с. Павел баня г. инженер Павел Петров се е натъкнал на основите на голям християнски храм, ограден с масивни стени, 1,40 м дебели, завършващи във всеки ъгъл с бойни кули. Стените са засилени с подпорни колони (контрафорти) отвън. Пред самата ограда се откриха големи бруствери с наносен глинен материал, донесен вероятно южно от църквата, на около 400–500 м от малкия хълм до „Добревата чешма“. При откриване основите се намериха късове от релефно цветно (червено) стъкло и такова с фино цезилирани житни класове по него. Освен това се намери една медна монета от Иван-Александър и късове от големи тухли, върху които личи съкратеният типичен надпис на едновременния знак за думата цар. Тухлите имат размер около 50/80 см. От двете страни на дворната ограда се откриха зидове на стаи, вероятно килии. В двора на постройката се намери и старинен кладенец. От минералния извор с тръби през зидовете е била отведена една част от водата вътре в постройката, която е само на няколко метра от него и едната ѝ част се пресича от сегашното шосе за Казанлък.

Изглежда, че в далечното минало в Павел баня е имало живот. Нещо повече. Някои историци твърдят, че там е бил кръстопътят на двата стари друма: единият (е), който се е отделял от стария Верейски път от Крън за Пловдив. Според В. Аврамов този път от Крън, край полите на Балкана, е достигал до трако-римско селище между Шипка и Секеречево, оттам е достигал полите на Средна гора при Павел баня, която е служила като станция. Тя е имала голямо значение, защото там е спирал и друг път, който идел от Марагидишкия проход, през пролома на Тъжа. Следи от този път и сега личат там. От станцията при с. Павел баня клонът от Верейския път е продължавал нагоре между селата Турия и Симитлери (Горно Черковище) и слизал при с. Рахманлий. Следи от траките се намериха при село Карагитлий на 3 км от Павел баня. Такива се намериха и между двете села на североизток от Павел баня, оттатък Тунджа. Единственият мраморен торс на Аполона, който се пази в музея, е намерен също там. В околността на селото има и много могили. Такива има и в Турия.

Откритият храм, както казахме, е типичен християнски, с дъгообразен олтар, обърнат на юг. Той трябва да бъде проучен от специалисти, за да определят дали е византийски, или български. Дотогава, надяваме се, общинските власти на селото, а така също и

градинарят ще положат грижи за запазване на най-откритите му основи, за да не стане нужда по-късно да се разравя наново. Вярваме, че павелбанчани ще направят това.

(Публикуван във в. „Казанлъшка искра“, XI, бр. 236 от 31.V.1934 г.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.